

Mrtvi su Hrvatska jer njima je dugujemo

ZADAR - Knjižara Verbum u Zadru ugostila je još jednog književnika u nizu svojih susreta "Večer u knjižari". Ovoga puta Zadranima se predstav' njihov sugrađanin Ilica Matešić Jeremija, književnik i publicist najpoznatiji po svojim kolumnama koje objavljuje u Zadarskom listu.

Matešić je član Društva hrvatskih književnika i vojni časnik. Zamjenik je načelnika službe za međunarodnu vojnu suradnju Ministarstva obrane RH. Njegove knjige vezane temom Domovinskog rata vrijedan su dokument o ljudima koji su bili dio priče nazvane stvaranje slobodne Hrvatske. "Križ moje braće", "Uskrs duše gardijske", "S nama su", "Mir tebi gardo", "Takvo zar bilo je lice tvoje", "Naresla je trava" i "Mi

- Cijeli naš grad je uistinu heroj. Zbog svih tih pekara koji su nam pekli kruh, ljudi koji su radili u vodovodu, elektri i omogućili da imamo vodu i struju, profesori na Sveučilištu su predavali, škole su radile, grad je bio živ. Ne znam zašto je to tako, ali danas kao da se sramimo svega toga, kazao je Matešić

smo Zadar" samo su neki od naslova njegovih djela. Pisac je i scenarija za DVD-e.

U susretu u knjižari najviše je, naravno, bilo riječi o Matešićevom djelu, a shodno tome i o Domovinskom ratu o kojem piše. Tako je otkrio i kako je počeo pisati kolumne o Domovinskom ratu.

- Danima se vodila bitka u Suhovarama i Poličniku. Nikada nas nitko nije posjetio, osim jdnog fotoreportera. Pomislio sam piše li itko išta o ovome što se događa? Kad smo ranjene vozili u grad preko Borika vidjeli smo ljude kako sjede u kafiću i piju

kavu, a mi u krvi do koljena. Tako sam ja počeo pisati, napisao sam jednu stvar koju je Neno Krstić bez moga znanja odnio u Narodni list, to je objavljeno i tako je počela suradnja, prisjetio se svoje prve kolumne Matešić.

Jeremija se u razgovoru s moderatoriicom susreta Ines Grbić prisjetio teških trenutaka koje je proveo u ratu, a otkrio je da mu je najteže bilo javljati obiteljima o njihovim poginulima. Također se prisjetio i nekih smiješnih trenutaka kojih je i u tako ružnoj situaciji, kao što je rat, uvijek bilo. Kako Matešić kaže, smijeh je valjda bio lijek da ne polude.

Njegove knjige prepune su sudbina hrvatskih ratnika, kojih se, osim njihovih obitelji i prijatelja rijetko tko više sjeća. Upravo on svojim pisanjem čuva priče o tim hrabrim ljudima bez kojih danas ne bismo živjeli u svojoj domovini. Uz njih Matešić je istaknuo kako je cijeli grad Zadar uistinu ratni heroj zbog svih onih koji su omogućili da u ratu bude grad.

- Cijeli naš grad je uistinu heroj. Zbog svih tih pekara koji su nam pekli kruh, ljudi koji su radili u vodovodu, elektri i omogućili da imamo vodu i struju, profesori na Sveučilištu su pre-

Jedni su ginuli, a drugi su se bogatili. Ali nikad me to nije pokolebalo

davali, škole su radile, grad je bio živ. Ne znam zastoje to tako, ali danas kao da se sramimo svega toga, kazao je Matešić.

Kratko se dotaknuo i onih koji su se izvlačili od mobilizacije da bi se bogatili dok su drugi gi-

nuli.

- Jedni su ginuli, a drugi su se bogatili. Ali nikad me to nije pokolebalo jer mi smo živjeli za domovinu, kratko je prokomentirao Matešić.

Valentina MLADEN